

har virket saa uheldigt, som det har, er det ikke den forretningsmæssige Ledelses Skyld, thi den har maattet arbejde under saadanne Omstændigheder, at selv om der steg en Engel ned fra Himmelen, vilde det være umuligt at opnaa et godt Resultat. Nej, Fejlen ligger i Systemet, i Princippet, og det har selvfølgelig de, der administrerer Foretagendet, intet Ansvar for.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Sukkeroverskuddet fra forrige Aar paa 21 Mill. Kr. med synlig Tilfredshed, idet han gjorde opmærksom paa, at til Trods for dette store Overskud var der alligevel skaffet Befolkningen billigt Sukker til en Pris betydeligt under Verdensprisen. Det er i Sandhed ogsaa et meget smukt Resultat, men Forklaringen er den, at man har udelukket Sukkerroedyrkerne fra Verdensmarkedets Pris, og denne har været ualmindelig høj. Saa er det ikke saa mærkeligt, at der kommer mange Millioner ind i Statskassen, mange Millioner, der kan anvendes til at nedsætte Prisen paa Husholdningssukkeret. Men, som sagt, hverken det ærede Medlem eller jeg kan hekse; naar man ser nøjere til, har alting sin naturlige Forklaring. Det ærede Medlem vilde lade skinne igennem, at det var ved de regulerende Foranstaltninger, der var opnaaet saadanne Resultater, men det ærede Medlem maa ikke overse, at hele Forklaringen netop ligger i den meget høje Sukkerpris. Hvis det ærede Medlem derimod vil sige, at det er min Skyld, at Verdensprisen paa Sukker nu er gaaet ned til 105, og at det er hans Fortjeneste, at Prisen den Gang var oppe paa saa store Højder, maa jeg finde mig deri; jeg paatager mig gerne min Part af Ansvar i saa Henseende.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at hvis der blev Underskud for indeværende Aar, var det den nuværende Regering, der maatte bære Ansvar for, thi det sod i dens Haand naar som helst at forhøje Sukkerprisen, og det ærede Medlem mente endogsaa, at Den overordentlige Kommission havde foreslaaet en saadan Forhøjelse, men at Regeringen ikke havde ment at ville gaa med til den. Jeg skal paa den givne Foranledning oplyse, at det er rigtigt, at der kom en Indstilling fra Den overordentlige Kommission, hvori der var optaget Forslag om en Forhøjelse af Sukkerprisen, men Regeringen fandt det rigtigt at vente med at tage Stilling til, hvad der i saa Henseende skulde foreslaas, indtil vi, hvad der ikke var Tilfældet den Gang, havde en nøjagtig og fuldstændig Oversigt over, hvilket Udbytte Sukkerkampagnen vilde

give. Dette sker nu, og det ærede Medlem kan være forvisset om, at Oplysning om Regeringens Stilling i saa Henseende ikke skal lade vente længe paa sig, og de Foranstaltninger, Regeringen i saa Henseende finder nødvendige, vil blive truffet i meget nær Fremtid. Men naar det ærede Medlem bebrejdede os, at vi ikke den Gang forhøjede Prisen, og samtidig sagde, at han ogsaa vilde bebrejde os, hvis vi havde gjort det, har vi atter her et tydeligt Eksempel paa den Dobbeltstilling, som det ærede Medlem er Mester i at indtage. I den korte Tid, jeg har haft med politisk Arbejde at gøre, har jeg saa mange Gange set det ærede Medlem forberede et Angreb fra et bestemt Punkt, og naar man saa tænkte, at nu kom der et Angreb fra den Side, saa saa vi ham med lette Dansetrin bevæge sig over paa den modsatte Side og affyre Skytset fra den Kant. Det samme er Tilfældet her. Det ærede Medlem udtalte aabent og klart, at Regeringen maa have Ansvar; hvis der ikke kommer Overskud, saa er det Regeringens Fejl, fordi den ikke har forhøjet Prisen. Men i samme Aandedræt siger det ærede Medlem, at hvis Regeringen forhøjer Prisen, vil det ærede Medlem ogsaa bebrejde Regeringen det. Jeg tror, at Regeringen under disse Omstændigheder maa renoncere paa at vinde det ærede Medlems Tilfredshed og Bifald og gøre sig fortrolig med den Tanke, at et saa stort Gode opnaas overhovedet ikke.

Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa angaaende Udsigterne for en Sukkerordning til næste Aar og stillede i den Forbindelse det Spørgsmaal til mig, hvad jeg for mit Vedkommende vilde virke for. Jeg kan dertil svare ganske kort, at jeg vil virke for, at vi slipper bort fra ethvert Statsindgreb paa det omhandlede Omraade. Jeg ønsker ikke, at Staten for næste Aar skal gaa ind paa en meget stor Risiko ved at overtage hele Sukkerhøsten, og efter som Prisbevægelsen har udviklet sig, idet Verdensprisen ligger midt mellem det meget billige Husholdningssukker og Industrisukkeret, nærmere det billigere, ser jeg ikke nogen Grund dertil. Hvis der skulde være Grund til at træffe en Ordning for Sukkerets Vedkommende, maa vi hellere tage Skridtet helt ud, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte, og saa maa vi have en Kartoffelordning ved Siden af, saa maa vi have en Smør- og en Flæskeordning, kort sagt: vi maa genoptage det alt sammen. Det ærede Medlem har igen her røbet, hvad der for øvrigt tydeligt skinner igennem hele hans politiske Færd, at hans Ideal er Statsdriften, at den